

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 57

din 13.05.2010

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L. din localitatea, înregistrată
la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 05.10.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr. din 02.10.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 05.10.2009, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea, strada

S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2009, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 31.08.2009, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. din 27.08.2009, privind suma de lei, reprezentând:

- lei T.V.A.;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. prin contestația formulată precizează că potrivit art. 141 alin. (2) lit. k) și alin. (3) din Codul fiscal, coroborate cu prevederile punctului 42 alin. (3) din Normale de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, operațiunea de închiriere este scutită de TVA, dar persoanele impozabile pot opta pentru taxarea acesteia, prin notificarea organelor fiscale, scutire ce se aplică de la data înscrisă în notificare.

Societatea susține că în timpul controlului s-au depus notificările privind operațiunea de taxare, unde apare înscrisă data de la care se optează pentru taxare.

Contestatoarea precizează că în susținerea cauzei depune notificarea înregistrată la organele fiscale sub nr./04.08.2008, prin care a optat pentru aplicarea regimului de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal începând cu data de 01.04.2005, și notificarea înregistrată la organele fiscale sub nr./14.08.2007, unde data înscrisă pentru taxare este 01.01.2007.

De asemenea, menționează prin notificările depuse la organul fiscal se optează pentru taxare de la data de 01.04.2005 și respectiv 01.01.2007, iar facturile emise de S.C. S.R.L. sunt din trim. II 2005, trim. III/2005, trim. IV 2005 și anul 2006.

Prin contestația formulată se invocă prevederile art. 145 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 și prevederile pct. 42 alin. (3) din H.G. nr. 44/2004.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2009, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 31.08.2009, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. din 27.08.2009, organele de inspecție fiscală au stabilit că în perioada 01.01.2004 – 31.03.2007 societatea verificată a dedus incorect TVA în sumă de lei în baza facturilor fiscale emise de S.C. S.R.L., reprezentând contravaloare chirie spațiu, conform anexei nr. 5.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv stabilirea definitivă a obligațiilor fiscale ca efect al sustragerii de la plata acestora, conform procesului verbal de constatare încheiat la data de 04.03.2009, înregistrat sub nr./05.03.2009, încheiat de Garda Financiară – Secția, și a cuprins perioada 01.01.2004 - 30.06.2009.

Prin actul de control se precizează că potrivit pct. 38 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004, „Operațiunea pentru taxarea oricăreia din operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. 2), lit. e), se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare”.

Organele de control au constatat că deoarece notificarea organelor fiscale teritoriale privind operațiunea de aplicare a regimului de taxare a fost făcută de S.C. S.R.L. prin depunerea formularului „Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. k) din Codul fiscal”, înregistrată la AFP a municipiului sub nr./24.01.2007, iar contractul de închiriere a spațiilor către S.C. S.R.L. este din data de 01.04.2005, conform pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, societatea beneficiară, respectiv S.C. S.R.L., nu are

dreptul de deducere sau de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită, aceasta trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu TVA și emiterea unei noi facturi fără TVA.

Organele de control au recalculat taxa pe valoarea adăugată dedusă, diminuând taxa deductibilă cu suma de lei.

S-a stabilit că au fost încălcate prevederile art. 141 alin. 2 lit. k), respectiv art. 141 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 571/2003, unde se prevede că sunt operațiuni scutite de TVA „arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile”.

Pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar de organele de control, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând lei T.V.A. și lei majorări de întârziere aferente, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă societatea contestatoare are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile privind închirierea unui spațiu în perioada 01.04.2005 – 21.01.2007, în condițiile în care în susținerea cauzei societatea depune două notificări din care rezultă că prestatorul a optat pentru taxarea acestora începând cu data de 01.01.2007 și respectiv începând cu data de 01.04.2005.

Inspekția fiscală a avut ca obiectiv stabilirea definitivă a obligațiilor fiscale ca efect al sustragerii de la plata acestora, conform procesului verbal de constatare încheiat la data de 04.03.2009, înregistrat sub nr./05.03.2009, încheiat de Garda Financiară – Secția, și a cuprins perioada 01.01.2004 - 30.06.2009.

În fapt, organele de control au stabilit că S.C. S.R.L. nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, dedusă de contribuabil în perioada 01.01.2004 – 31.03.2007 în baza facturilor fiscale emise de S.C. S.R.L., reprezentând contravaloare chirie spațiu, considerând că beneficiarul avea obligația să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu TVA și emiterea unei noi facturi fără TVA.

Organele de control au constatat că notificarea organelor fiscale teritoriale privind operațiunea de aplicare a regimului de taxare a fost făcută de S.C. S.R.L. prin depunerea formularului „Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. k) din Codul fiscal”,

înregistrată la AFP a municipiului sub nr. .../24.01.2007, iar contractul de închiriere a spațiilor către S.C. S.R.L. este din data de 01.04.2005.

Potrivit Situației facturilor de chirie pentru care S.C. S.R.L. a dedus TVA și pentru care furnizorii nu aveau la acea dată depusă notificare privind facturarea cu TVA, organele de control au stabilit că pentru facturile de chirie din perioada **01.04.2005 – 24.01.2007** societatea verificată nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În susținerea cauzei societatea depune notificarea nr. înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului **la data de 04.08.2009**, prin care prestatorul a optat **pentru taxarea** operațiunii prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal **de la data de 01.04.2005** și notificarea nr. înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului la data de 14.08.2007, prin care s-a solicitat taxarea operațiunii de la data de 01.01.2007.

a) **În drept**, pentru facturile de chirie emise **în perioada 01.04.2005 – 31.12.2006**, sunt aplicabile prevederile **art. 141 alin. (2) lit. k) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

„Art. 141

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării [...]

(2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

k) arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. serviciile de parcare a vehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate în bunurile imobile;

4. închirierea seifurilor; [...]

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condițiile stabilite prin norme.”

În conformitate cu prevederile **pct. 42 alin. (3) și pct. 44** din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004:

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Opțiunea de aplicare a regimului de taxare se notifică organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se aplică de la data înscrisă în notificare. În situația în care numai o parte dintr-un imobil este utilizată pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal și se optează pentru taxarea acestora, în

notificarea transmisă organului fiscal se va înscrie în procente partea din imobil destinată acestor operațiuni. [...]

44. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de opțiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată se aplică livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a facturat în mod eronat cu taxa pe valoarea adăugată livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari care au sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reședința obișnuită în România, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită; aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adăugată și emiterea unei noi facturi fără taxa pe valoarea adăugată.

Din prevederile legale prezentate mai sus se reține că închirierea este o operațiune scutită de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere, iar în cazul în care se dorește taxarea acestei operațiuni prestatorul poate să opteze prin depunerea unei notificări la organul fiscal teritorial, situație în care **taxarea se aplică de la data înscrisă în notificare.**

b) Pentru facturile de chirie emise **în anul 2007**, sunt aplicabile prevederile art. 141 alin. (2) lit. e) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

„(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor; [...]

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme."

În ceea ce privește aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, la punctele 38 și 40, precizează următoarele:

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia din operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat la sau după data aderării, în condițiile prevăzute la alin. (2) - (9). Pentru bunurile imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil.[...]

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. Pentru bunurile imobile sau părțile din bunurile imobile pentru care au fost încheiate contracte de leasing care sunt în derulare la data de 1 ianuarie 2007, notificarea se va depune în termen de 90 de zile de la data aderării, în situația în care proprietarul bunului dorește să continue regimul de taxare pentru operațiunea de leasing cu bunuri imobile. [...]

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au optat tacit înainte de data aderării pentru închirierea, concesiunea sau arendarea de bunuri imobile, trebuie să depună notificarea prevăzută în anexa 1 la prezentele norme în termen de 90 de zile de la data aderării.[...]

40. Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. [...]. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

Se reține că închirierea este o operațiune scutită de TVA, iar în cazul în care se optează pentru taxarea acestei operațiuni, prestatorii trebuie să depună la organul fiscal o notificare.

Totodată, se reține că aplicarea opțiunii taxării **se exercită de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare.**

În urma modificărilor prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, începând cu data de 01.01.2008, punctul 38 alin. (3) din acest act normativ are următorul conținut: „**38. [...] (3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. Pentru bunurile imobile sau părțile din bunurile imobile pentru care au fost încheiate contracte de leasing înainte de data aderării și care se derulează și după data aderării, notificarea se va depune în termen de 90 de zile de la data aderării, în situația în care proprietarul bunului dorește să continue regimul de taxare pentru operațiunea de leasing cu bunuri imobile. [...].**

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).”

Din aceste prevederi rezultă că, începând cu data de 01.01.2008, depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare.

Față de prevederile menționate, organele de soluționare a contestației, prin adresa nr.din 08.10.2009, a solicitat punct de vedere Direcției generale de metodologii fiscale, îndrumare și asistență contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care, prin adresa nr./17.11.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 20.11.2009, ne comunică faptul că „*având în vedere prevederile art. 141 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data aderării, respectiv prevederile art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în vigoare după data aderării, Direcția de legislația din domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a sesizat Comisia fiscală centrală pentru emiterea unei decizii de aplicare unitară a acestor prevederi*”.

Prin adresa nr./15.04.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 22.04.2010, Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal – Secretariatul tehnic al Comisiei

fiscale centrale, din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, ne transmite că „*Direcția legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a solicitat înscrierea pe ordinea de zi a Comisiei fiscale centrale a problematicii referitoare la operațiunile de închiriere de bunuri imobile, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003, operațiuni efectuate înainte de 01.01.2007 sau în anul 2007.*”

Ulterior, direcția de specialitate a precizat faptul că, prin intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1620/2009, prevederile pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 au fost modificate, speța în cauză fiind astfel clarificată.”

Prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 1620 din 29 decembrie 2009 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, punctul 38 alin. (3) a căpătat următorul conținut:

„(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145 - 147¹ din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.”

Din textul de lege menționat rezultă că depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar, iar dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

Organele de control consideră că, deoarece notificarea organelor fiscale teritoriale privind operațiunea de aplicare a regimului de taxare a fost făcută de S.C. S.R.L. prin depunerea formularului „Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. k) din Codul fiscal”, **înregistrată la AFP a municipiului sub nr./24.01.2007**, iar **contractul de închiriere a spațiilor către S.C. S.R.L. este din data de 01.04.2005**, conform pct. 40 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, societatea beneficiară, respectiv S.C. S.R.L., nu are dreptul de deducere sau de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită, aceasta având obligația să solicite

furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu TVA și emiterea unei noi facturi fără TVA.

Societatea susține că în timpul controlului s-au depus notificările privind operațiunea de taxare, unde apare înscrisă data de la care se optează pentru taxare.

Contestatoarea precizează că a depus notificarea înregistrată la organele fiscale sub nr./04.08.2009, prin care a optat pentru aplicarea regimului de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal începând cu data de 01.04.2005, și notificarea înregistrată la organele fiscale sub nr./14.08.2007, unde data înscrisă pentru taxare este 01.01.2007.

De asemenea, menționează că prin notificările depuse la organul fiscal se optează pentru taxare de la data de 01.04.2005 și respectiv 01.01.2007, iar facturile emise de S.C. S.R.L. sunt din trim. II 2005, trim. III/2005, trim. IV 2005 și anul 2006.

În susținerea cauzei societatea depune două notificări din care rezultă următoarele:

- notificarea nr. înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului la data de 04.08.2009, prin care S.C. S.R.L. a optat pentru taxarea operațiunii prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, pentru „clădire centru comercial”, data de la care s-a optat pentru taxare fiind 01.04.2005;

- notificarea nr. înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului la data de 14.08.2007, prin care S.C. S.R.L. a optat pentru taxarea operațiunii prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, pentru „clădire centru comercial – Societăți conform anexei”, data de la care s-a optat pentru taxare fiind 01.01.2007.

Din cele prezentate rezultă că la dosarul cauzei se află depuse două notificări, nr./04.08.2009 și nr./14.08.2007, pentru care societatea S.R.L. dă spre închiriere o clădire, reprezentând centru comercial, și solicită taxarea operațiunii de la data de 01.04.2005 și respectiv de la data de 01.01.2007, în timp ce organele de control se referă la o altă notificare, nr./24.01.2007, fără să rezulte data de la care s-a solicitat notificarea opțiunii de taxare și fără să fie menționat spațiul la care se referă.

Prin actul de control se face referire la notificarea nr./24.01.2007 și la spațiul ce a fost luat cu chirie în baza Contractului din 01.04.2005, fără să fie identificat cu exactitate spațiul respectiv.

Totodată, din notificările existente la dosarul cauzei nu rezultă dacă spațiul închiriat de S.C. S.R.L. se referă la cel dat spre închiriere societății S.R.L..

În ceea ce privește depunerea în susținerea cauzei de către contestatoare a celor două notificări, potrivit **art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, „(4) **Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în**

susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează că:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Totodată, întrucât prin actul de control se face referire la notificarea nr./24.01.2007, fără să se precizeze data de la care s-a solicitat notificarea opțiunii de taxare și fără să se menționeze elemente care să identifice spațiul la care se referă operațiunea de închiriere, iar la dosarul cauzei sunt depuse două notificări, nr./04.08.2009 și nr./14.08.2007, din care rezultă că s-a optat pentru taxarea operațiunii de închiriere a unei clădiri de la data de 01.04.2005 și respectiv de la data de 01.01.2007, organul de soluționare competent nu se poate pronunța asupra cauzei.

Având în vedere că petentul depune în susținerea cauzei documente noi și întrucât cele prezentate prin actul administrativ atacat nu sunt de natură să clarifice dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, **se va desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2009, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 31.08.2009, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. din 27.08.2009, privind suma de lei, reprezentând lei T.V.A. și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează că:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează că:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 141 alin. (2) lit. k), devenit lit. e), și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 38, pct. 40, pct. 42 alin. (3) și pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, art. 64, art. 216 (3) și art. 213 alin. (4) din O.G. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, pct. 102.5 și 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 din Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2009, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. din 31.08.2009, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. din 27.08.2009, privind suma de lei, reprezentând:

- lei T.V.A.;

- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.